

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סמל מאיה קופשטיין ז"ל

בת אירית ואיתן

נולדה בירושלים

בתאריך כ"ג בתמוז תשל"ה, 2/7/1975

התגוררה בירושלים

התגייסה בנובמבר 1993

שרתה בחטיבת הצנחנים

נפלה בעת מילוי תפקידה, בפיגוע בצומת

השרון-בית ליד

בתאריך כ"א בשבט תשנ"ה, 22/1/1995

נקברה בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 9 שורה: 21 קבר: 5

הותירה אחריה הורים, שני אחים ואחות

בת 19 בנפלה

קורות חיים

בת אירית ואיתן. נולדה ביום כ"ג בתמוז תשל"ה (2.7.1975) בירושלים. אחותם הבכורה של אייל, עדי וגל. מאיה היתה ילדה עם תלתלים זהובים, חיוך רחב וצחוק מתגלגל, שידעה מה היא רוצה כבר מגיל צעיר. את מסלול לימודיה החלה בבית-הספר היסודי-ממלכתי ב' בנווה יעקב בירושלים, המשיכה בחטיבת הביניים בשכונה וסיימה בבית-הספר התיכון "רנה קאסן" בירושלים. בחירתה ללמוד במגמת הסוציולוגיה היתה פועל יוצא מאהבתה להציע אוזן קשבת וכתף מסייעת לכל נזקק.

מאיה התחנכה על ערכי הציונות, אהבת הארץ והזולת. בצעירותה, הצטרפה לתנועת "הצופים", שם יישמה את הערכים אשר ספגה בבית ושאפה לחנך גם את הדורות הבאים בדרך דומה. בנוסף לכך, התנדבה גם ב"מגן דוד אדום". היה בה שילוב מופלא של ילדה ואמא קטנה - בתוך תוכה הסתתרה לה נפש של ילדה, שיותר מכל אוהבת לאסוף כובעים ובלונים, אך כלפי חוץ דאגה לכל הסובבים אותה, חיזקה ופינקה אותם. מאיה היתה אדם חברותי ובעלת תכונות של מורה ומנהיגה מגיל צעיר,

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

ושאפה להיות מורה בשל האהבה והסבלנות לילדים שהיו טבועים בה מלידה. תמיד חיכה לכולם, גם כאשר היה לה "כבד בלב", וכך זוכרים אותה כולם: ילדה-חיילת. היא היתה קשורה בעבותות אהבה למשפחה והיותה מקור גאווה להוריה. מסורה היתה לאחותה הנכה והשקיעה ממרצה גם באחיה האחרים. יחסים קרובים ומיוחדים התפתחו בינה לבין הוריה, שראתה בהם חברים. מנהג של קבע היה לה, לחזור ביום שישי מהצבא עם זר פרחים לאמא, נשיקה וחיבוק לאבא ובבואה הביתה, מיד רצה להביא את אחיה הקטן מהגן. היא חיכתה בכליון עיניים לראותו נכנס לכיתה א', ולא זכתה.

מאיה התגייסה לצה"ל במחצית נובמבר 1993. לאחר הטירונות עברה קורסים מקצועיים, בהם הוכשרה כאלחוטנית וכמדריכה. בסיום תקופת ההכשרה הוצבה בבסיס טירונים של חטיבת הצנחנים והיתה למדריכת קשר. מאיה הצטיינה בביצוע תפקידה, אך מעל לכול היו החברות, הסיוע והעזרה לזולת, הערכים המקודשים בעיניה. מאיה התגאתה מאוד בשרוך ההדרכה ובכומתה האדומה, אהבה את ההדרכה והשקיעה את כל כולה בהעברת החומר לטירונים בצורה הטובה ביותר. מפקדיה סמכו עליה בעיניים עצומות. מאיה האמינה בשלום ותמכה בכל מהלך שיוביל אליו, אך מצאה את מותה דווקא בפיגוע חבלני.

ביום כ"א בשבט תשנ"ה (22.1.1995) נפלה מאיה בעת מילוי תפקידה, בפיגוע החבלני בצומת השרון-בית ליד. כדרכה, ניסתה להגיש סיוע למפקדה שנפגע בפיצוץ הראשון - ונפגעה מהפיצוץ השני. בפיגוע זה נפלו עשרים ואחד חיילים ואזרח אחד. מאיה הובאה למנוחות בבית העלמין הצבאי בהר הרצל בירושלים. בת תשע עשרה וחצי היתה בנופלה. הותירה הורים, שני אחים ואחות. לאחר מותה הועלתה לדרגת סמל.

הרמטכ"ל אמנון ליפקין שחק כתב למשפחתה: "מאיה שירתה כמדריכת קשר בבסיס האימונים של חטיבת הצנחנים ותוארה על ידי מפקדיה כחיילת אחראית, אשר מילאה את תפקידה במסירות וביסודיות, הדריכה באופן מקצועי את טירוני הצנחנים ואף לעתים את מפקדי הצנחנים, להשתלבות בקורסים הפיקודיים".

ובמכתב תנחומים כתב מפקד היחידה: "שירותה המסור והאיכפתי היה מופת לכולם... מאיה היתה אהודה בקרב חיילי וחיילות הפלוגה, וחיוכה, כמו גם תלתליה האדמוניים, לא יישכחו מאתנו".

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

משפחתה של מאיה הנציחה את זכרה בכמה דרכים : תרומת ספרים לבית כנסת בירושלים; ייסוד עמותה המעניקה מלגות לתלמידים מבית-הספר "רנה קאסן", אשר משקיעים מזמנם ומעצמם לטיפול בילדים נכים; הקמת גן ציבורי בירושלים לזכרה, ושיפוץ גן המשחקים במוסד "אלווין" בירושלים בו נמצאת אחותה, עדי. הגן נקרא על שמה. לאחר הפיגוע התפרסמו כתבות רבות בעיתונות ובחלקן מוזכרת מאיה. בני משפחות החללים הקימו את "העמותה להנצחת חללי בית ליד - צומת השרון", עמותה שפועלת להקמת אתר הנצחה. תלמידי בית-הספר היהודי "אפשטין", באטלנטה שבארצות הברית, נטעו עץ ב"יער הילדים" לזכרם של מאיה ושל החללים האחרים, לאות הזדהות.

בט"ז בשבט תשס"ג (ינואר 2003) העניק אלוף פיקוד המרכז לסמלת מאיה קופשטיין ציון לשבח אישי, אשר נמסר למשפחתה, "על חירוף הנפש, מימוש ערך הרעות תוך סיכון עצמי, אומץ לב, גילוי תושיה והיותה מופת ודוגמא".